

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

27 novembre 2013

mun. Chişinău

Colegiul penal al Curtii Supreme de Justiție

în componență :

Preşedinte

Andrei Harghel,

Judecători

Iurie Diaconu, Constantin Alerguş,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2013, declarat de avocatul Constantin Brînza și inculpatul

Stoianov Valeriu Vasile, născut la 02 ianuarie 1976, originar și locuitor al mun. Chișinău, com. Cruzești, str. B. Bodoi 63, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;

Termenul de examinare a cauzei

în instanța de fond:

05 martie 2010 – 05 octombrie 2011,

în instanța de apel:

19 decembrie 2011 – 28 februarie 2012,

în instanța de recurs:

08 iunie – 16 octombrie 2012;

în instanța de apel:

13 noiembrie 2012 – 05 iunie 2013,

în instanța de recurs:

24 septembrie – 27 noiembrie 2013

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 05 octombrie 2011, Stoianov Valeriu a fost achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzută de art. 151 alin. (2) lit. f) Cod penal, din motiv că a acționat în stare de legitimă apărare care, în conformitate cu art. 36 Cod penal, înlătură caracterul penal al faptei.

Actiunea civilă înaintată de Panuta Evgheni a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că inculpatul Stoianov Valeriu este învinuit, că la 04 ianuarie 2010, ora 01:00, aflându-se în ograda casei de locuit pe str. Romană 29, com. Cruzești, mun. Chișinău, ce aparține surorii sale, Stoianov Veronica, în urma conflictului cu Codița Dumitru și Panuța Evgheni, considerînd că ultimii îi îngădesc accesul în locuință, intenționat a efectuat 7 împușcături din pistolul personal de model „Baical 442” cu nr. XAH-3406, în direcția ultimilor, în rezultatul la ce două gloanțe au nimerit în piciorul stîng al lui Panuța Alexandru, cauzîndu-i vătămări corporale grave, care sînt periculoase pentru viață, în formă de

fractură deschisă comutativă în treimea medie a oaselor gambei stîngi cu deplasare, confirmate prin raportul de expertiză medico-legală nr.73/D din 25.01.2010.

Organul de urmărire penală a calificat acțiunile inculpatului în baza art. 151 alin. (2) lit. f) Cod penal, ca vătămare intenționată gravă a integrității corporale, care este periculoasă pentru viață, acțiuni săvîrșite prin mijloace periculoase pentru viața sau sănătatea mai multor persoane.

Instanța a stabilit, că la 04 ianuarie 2010, între orele 00:00 - 01:00, inculpatul a fost telefonat de sora, Veronica Stoianov, care i-a comunicat că fostul soț Gh.Grama împreună cu cîteva persoane necunoscute, au venit la ea acasă și face gălăgie. El a plecat spre casa surorii, unde a văzut lîngă poartă automobilul lui Gh.Grama. În automobil la volan era o persoană necunoscută - martorul V. Iacob. Auzind din casă strigătele lui Gh.Grama și surorii sale, el s-a îndreptat spre casă și lîngă ușă a fost atacat cu lovituri de către E. Panuța și D. Codița. Între ei s-a încins o bătaie, în timpul căreia a reușit să scoată pistolul de model „Baical 442”, și a produs o împușcătură de preîntîmpinare în aer, solicitînd verbal încetarea acțiunilor de bătaie. E. Panuța și D. Codița nu au încetat aplicarea loviturilor și el a efectuat încă 7 împușcături în direcția picioarelor acestora, 2 gloanțe nimerind în piciorul stîng al lui E. Panuța.

Instanța a ajuns la concluzia că declarațiile părții vătămate E. Panuța, martorilor D. Codița, Gh. Grama, în comun cu declarațiile celorlalți martori ai acuzării și materialele cauzei penale, nu reprezintă un ansamblu de probe suficient pentru a se pronunța referitor la vinovăția inculpatului și nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare a acestuia.

Deși acțiunile inculpatului formal constituie elementele infracțiunii imputate, deoarece în urma împușcăturilor produse intenționat în direcția părții vătămate E. Panuța, ultimul a suferit vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, inculpatul nu urmează a fi tras la răspundere penală, deoarece există cauza ce înlătură caracterul penal al faptei, prevăzută de art. 35 lit. a) Cod Penal - legitima apărare.

3. Procurorul a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 151 alin. (2) lit. f) Cod penal la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, încasînd de la inculpat în beneficiul lui Panuța E. prejudiciul material în sumă de 7.000 lei și moral în mărime de 50.000 lei.

Apelantul a indicat că argumentele instanței de fond sunt eronate și lipsite de suport probator, că vinovăția inculpatului în ședință a fost integral dovedită prin probele prezentate, și anume declarațiile părții vătămate Panuța E., martorilor Codița D., Iacob V., Grama G.

La adoptarea sentinței de achitare, instanța de fond a dat prioritate declarațiilor martorului Stoianov Veronica, care sunt conforme declarațiilor inculpatului, însă care urmează a fi apreciate critic deoarece ultima este sora inculpatului.

Urmează a fi apreciate critic și declarațiile inculpatului, care invocă că este nevinovat, dar care a afirmat, că în timpul conflictului a tras din arma de foc ca să se elibereze din încăierarea a celor două persoane cu care era în conflict. Cînd a efectuat prima împușcătură, Panuța E. era la pămînt, Codița V. 1-a lăsat și s-a dat la o parte, iar inculpatul, făcînd cîteva pași în spatele casei, a mai efectuat 3-4 împușcături.

În situația dată declarațiile inculpatului sunt conforme cu ale părții vătămate și contravin poziției apărării, precum că au fost efectuate mai multe împușcături în scop de preîntâmpinare și doar la final 1-a rănit pe Panuța E. Din cele relatate de inculpat rezultă că după ce 1-a rănit pe Panuța E., s-a îndreptat spre grădină, apoi a intrat în curte unde a efectuat și celelalte împușcături.

3.1 Partea vătămată Panuța Evgheni la fel a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 151 alin. (2) lit. f) Cod penal.

Apelantul a invocat motive de ordin general, afirmând declarațiile că sentință este ilegală, nefondată și neîntemeiată.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2012, ambele apeluri au fost admise, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Stoianov Valeriu a fost condamnat în baza art. 151 alin. (2) lit. f) Cod penal la 5 ani închisoare

În temeiul art. 90 Cod penal pedeapsa aplicată a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 5 ani.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul părții vătămate Panuța Evgheni 6300,39 lei paguba materială și 15.000 prejudiciu moral.

Instanța de apel a reținut, că totalitatea probelor administrate și cercetate în întregul proces penal dovedesc pe deplin vinovăția inculpatului.

5. Procurorul a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei și dispunerea rejudicării cauzei de către instanță de apel.

Recurentul a invocat că instanța de apel, aplicând condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, s-a referit doar la unele aspecte de caracteristică a inculpatului, însă a ignorat totalmente principiul individualizării pedepsei penale.

În opinia recurentului suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoare pentru fapta comisă de către inculpatul nu va duce la stabilirea echității sociale, deoarece ultimul nu a restituit paguba materială cauzată părții vătămate, a săvârșit o infracțiune gravă, cu aplicarea armei de foc, deci corectarea lui precum și prevenirea de noi infracțiuni este irațională fără aplicarea unei pedepse privative de libertate.

Instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

5.1. Avocatul Viorel Malanciuc la fel a declarat recurs ordinar, cerând casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței primei instanțe.

Recurentul a indicat că instanța de apel n-a luat în considerație că inculpatul a acționat în limitele legitimei apărări.

6. Conform deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 16 octombrie 2012, a fost respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de avocat și a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată decizia instanței de apel în latura stabilirii pedepsei inculpatului și dispusă rejudicarea cauzei de către aceeași instanță de apel.

Instanța de recurs a constatat că din conținutul deciziei instanței de apel, se evidențiază că hotărârea adoptată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pedepsei, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de procuror în sensul vizat.

Motivele invocate de procuror referitor la individualizarea pedepsei în sensul aplicării greșite a prevederilor art. 90 Cod penal, sunt întemeiate, deoarece **instanța de apel** nu a respectat criteriile generale de individualizare a pedepsei și **a aplicat inculpatului neîntemeiat prevederile art. 90 Cod penal**.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2013, apelurile procurorului și a părții vătămate Panuța Eugeniu au fost admise, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Stoianov Valeriu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută la art. 151 alin. (2) lit. f) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa de 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, începând din momentul reținerii.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul părții vătămate Panuța Eugeniu prejudiciul material în sumă de 6300,39 lei și prejudiciul moral în mărime de 15.000 lei.

La stabilirea pedepsei inculpatului instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, că inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă, cu aplicarea armei de foc, care atentează la viața și sănătatea persoanei, de motivul infracțiunii, de persoana inculpatului, care anterior nu a fost judecat, nu a restituit paguba materială cauzată părții vătămate, de datele ce-l caracterizează, cum ar fi că la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, la locul de trai este caracterizat pozitiv, de lipsa circumstanțelor agravante și atenuante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia, precum și că scopul pedepsei penale este restabilirea echității sociale.

8. Avocatul Constantin Brînza și inculpatul au declarat recurs ordinar, solicitând casarea hotărârii instanței de apel cu menținerea sentinței instanței de fond.

Recurenții au invocat că instanța de apel nu a luat în considerație faptul că vina inculpatului nu a fost dovedită la adoptarea deciziei nu a făcut o analiză detaliată și obiectivă a tuturor probelor pe cazul dat, dar s-a limitat numai la descrierea superficială și unilaterală a unor circumstanțe.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Sub acest aspect se reține că recursul ordinar este fondat în drept doar pe art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, care prevede temeiul că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită (*pct. 8 din prezenta decizie*).

Însă, în pofida prevederilor enunțate, recurentul nu a indicat care ar fi erorile concrete de drept și esența circumstanței că faptei săvârșite i s-ar fi dat o încadrare juridică greșită și care ar fi în acest caz calificarea corectă a acțiunilor infracționale

ale inculpatului, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Rezultă, că recursul nominalizat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul avocatului și inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Mai mult, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei se constată că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 7 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Deci pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale.

Mai mult, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 8 din prezenta decizie, este întemeiat pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, instanța apreciază probele în conformitate cu propria convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în sensul propus de avocat și inculpat nu constituie temei de drept din cele prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală. În speță invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de fapt ori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți. Decizia instanței conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, iar recursul ordinar se apreciază ca vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) și 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește condițiile legale de conținut și este vădit neîntemeiat.

10. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 1) și 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Constantin Brînza și inculpatul Stoianov Valeriu Vasile împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2013, deoarece nu îndeplinește condițiile legale de conținut, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 26 decembrie 2013.

Președinte

Andrei Harghel

Judecători

Iurie Diaconu

Constantin Alerguș

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

27 novembre 2013

mun. Chişinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență :

Președinte

Andrei Harghel,

Judecători

Iurie Diaconu, Constantin Alerguș,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2013, declarat de avocatul Constantin Brînză și inculpatul

Stoianov Valeriu Vasile, născut la 02 ianuarie 1976, originar și locuitor al mun. Chișinău, com. Cruzești, str. B. Bodonî 63, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 1) și 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Constantin Brînză și inculpatul Stoianov Valeriu Vasile împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2013, deoarece nu îndeplinește condițiile legale de conținut, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 26 decembrie 2013.

Preşedinte

Andrei Harghel

Judecători

Iurie Diaconu

Constantin Alerguş